

Derech Mitzvosecha – Mitzvas Viduy u'Teshuvah

Chassidic Discourse on Repentance

With Rabbi Shais Taub

Lesson 13

וַיְדֹוִי וַתְשׁוּבָה

78

בתשובה שלימה לפניך ואוי מבקש עוד סלח לנו הוא עניין המחילה ועונייה הוא החזרה הרצון שנסתלק ע"י העוניות כי הנה המצות הם רצון העליון וכשהותא אווי מסתלק הרצון ממנו וזה הנק' תרעומות שפירושו סילוק הרצון שאינו מדויצה עוד לפני הגם שאינו עוזה לו מעשה כלל רק שמסתלק רצונו ממנו ואח"כ המחילה היא החזרת הרצון, ואמצעים בה"י רצון זה אינו אותו הרצון שהיא תקופה לאחר שהוא נסתלק למה עתה יחוור אלא מבחי" רעווא דרעוין מקור הרצונות שממנו נמשך השרתת הרצון מהדש ואיכ"ה הוא יותר נעלם מן הרצון שנסתלק וזה סלח לנו איבינו פ"י מחול כלומר גלה לנו רצונך מהדש והיינו מבחי" רעווא דרעוין הנק' רצון העליון כי יש גם רצון אחר שלטת מהו והוא שבמצאות, וככ"ב למה כי חטאנו ונסתלק ממנו רצון שהי' נמשך ע"י המצות ומאהר שעשינו תשובה כבמי"ש והזירנו בתשובה בו"י איכ"ץ רציך לגלות לנו רצונו העליון ב"ה שז"ס הסליחה, וז"ס שאיז"ל זוניות נעשו לו כובות (ימא פ"ז ב) ואיכ"כ כל שיש לו זוניות יותר הרי זכויות מרובים מאחר שעל כל זדון ציל המשכנת רצון העליון להיות מחילה והוא בחיי זכויות אחרים שלא בשל הצדיקים שבזכותיהם הם רק המשכנת הרצון שבמצאות וכן במקום שביעית עומדים צ"ג איןין יכולם לעמד (ברכות ל"ד ב) וכן כתיב שלום לרוחך שנעשה קרוב ברישא והדר לקרוב כדורייל (ברכות ל"ד ב' ע"ש) ויובן ב"ז עפ"י הקבלה כי הזוניות הם ממה שנפל מכתבי אלה המלכים למטה מטה ונתהו מהו קליפות הטמאות (שאין להם בידור ע"פ מצות התורה וכן חريحות התורה לא תאכל הלב ודם וכיווץ) וכן בשמתעלים ע"י התשובה הוא מאד נעלם יותר ממעשה המצאות של הצדיקים (שבירורים מקליפה נוגה כי כל מה שנפל למטה ביום שרשו גבוה ביותר) וכן ארז"ל ע"פ ארפה משוכבם (הושע י"ד ה) שהתשובה מביאה רפואי לאלויהם (ימא פ"ז א) כי עניין הרפואה שטפה א' מסמני רפואי יש בה כח רב לחזק הגוף יותר מהרבה יין ושם עד"ט וא"א לגוף לקלב ולהחזיק כי' מזונות בתוכו משא"כ בסממנים שפועל כזאת בטفة א' זו"ס ישלה דבריו וירפאים (חלים ק"ז ב) שהם צירופי אותיות ודבר ה' שנשלחו ברפואות סארס"ה פריל"ע וכיווץ להוותם וע"י שהאדם מקבל מהם הוא נרפא מה הדבר ה' שכחו רב יותר מאותו שבמונות, וכך הוא עניין התשובה שהתחפות זדוניות של הבעל"ת נעלם יותר ממעשה המצאות של הצדיקים כי לפי מהם למטה ביותר כיון והוראה על היהת רשם בתהו למעלה יותר ולכן גורם התגלות רצון העליון מכבי רעווא דרעוין ואז' ממלא כל הפגנים ביתרונו אוור (וכמש"ל פ"ב בעניין אני אני מווה פשיך שהוא המשכנת בחיי ע"י וא"א והיינו ע"י שנמשך לשם ג"כ מבחי" איך שהוא בת רחבי רעווא דרעוין שם שרש האדם וככ"ש ג"כ במ"א ע"פ ויבתו משה את מוצאיםם למסעיהם כ"ר (במדבדד לא"ב):

ד) **וְאַחֲרֵי** שנות' היטב עניין התשובה מה היא ומעלתה הנפלאה, יובן עוד טוב טעם למה שאין התשובה מועלת אלא בעזה"ז דока (קדושים פ"ט ב) שהמקדש את האשה ע"מ שהוא צ"ג ונמצא רשות מקודשת שם הרהר תשובה בלבדו וככמפורסם בגמ' יש קונה עולמו בשעה אחת (עי' י"א) משא"כ בעוהיב שכשנת אדם ועשה חפשי מזו המצות (שבת ל' א) וככ"ש ג"כ בזהר פ' קרח דקע"ח ע"א ע"ט כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה בשאול כר' (shallat ט' י') ולא ימיא ב"ז בשעתה דאיתניא לההוא עלמא כדין אתבע מן מלכא רחמי ואיתוב קמי אלא כי אין מעשה כו' אלא ישתדל בהאי עלמא כהא לบทור כד יתבניש מהאי עלמא לאתדנא בדין תקיפה בדין דגימות לית תמן עיטה וחכמה וסקלתו לאשתובא מז דין, ור"ל שאחר המות בעזה"ב אין תשובה מועלת ולא בלום למי שהי' רשות אלא

וַיְדֵי וְתִשׁוֹבָה

מ

מצטרך לקבל הדין כסדר כפ' הקלע וחיבוט הקבר ואח"כ גיהנם כמשפט הראו עד שיזכה לג"ע אבל בעוה"ז יוכל ע"י הרהור א' תשובהقلب לראו לפטור עצמו מכל העונשים ולקנות עולמו העליון להתענג על ה' מרוב כל, והטעם בכ"ז כבר נת' באורך במא"ע פ' צו את בני גור' את קרבני לחמי לאשי (במדבר כה' כ') בתורה ושני ביאורים התקס"ה יעו"ש אך קיצור ושרש הענין נביא כאן, והוא שעווה"ז חסד יבנה אבל העולם העליון הוא מבח"י גבורה כמ"ש להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו (תלמוד קמ"ה יב) וכמ"ש מה רב טובך אשר אפנת בו' (מלחים ל"א כ') וכגרכמו ג"כ באנה"ת פ"יב, והענין שלפי שבעה"ב נהנים מזיו בגילוי בהשגת הנבראים וא"א להיות כ"א ע"י גבורות וצמצומים עד שיה"י מושג לבעל גבול וזהו שכבוד הדר מלכותו מתגלה לבנו"א ע"י גבורותיו דיקא והוא בח"י ממ"ע ובו' הקבלה או ר פנימי אבל בעוה"ז שהALKות בבח"י העלם מ"מ היא הנותנת שבבח"י העלים יוכל להיות מבח"י יותר גבורה הוא בח"י סוכ"ע ואור מקיף שאינו בבח"י גבורות וצמצומים אלא בחסדים: ולהעמיק בזה יותר הוא כי עזה"ב נק' עולם ברור ראיית (פסחים ז' א') שהוא כבר אחר הבירור שבל דבר על מקומו בא כמשל התחלקות איברי הגוף בקומת איש ראש ידים רגליים עד שערות וצפרני"ה הרי כל א' מובל לעצמו וא"א להעתה מיד רגלו או ראש, משא"כ עזה"ז הוא לפני הבירור עדין כי כל העסוק בו הוא מלאכת הבירורים בו' אלף שני דהאי עלמא שמתבררים הניצוצים שנפלו מז' מלכין קדמאנין דתחו ע"י מעשה האדם והងזוצים שנפלו הם תכלית הטוב אלא שם מעורבים עם הרע שנפלו שמה והוא כמשל הטפה שבוללת כל איברי הولد הראש והרגל והשערות וצפרניים כא' ואו יכול להתחperf להיות הרجل נעשה במעטת הראש, והטעם הו"א כי הנה הבירורים המתתבררים ע"י מבדר והמבדר הוא שם מיה שהוא מבדר את שם ב"ז והיכולת הזה בש' מ"ה דока לפי שבו הוא השרת א"ס ביה כמ"ש הו"י בחכמה (משלי י' יט) וכמש"ל פ"ב שבבח"י מ"ה דע"י הוא בח"י המקייפים שבו שנתקב ונבדל מפדרי ההשתלשות משא"כ ש' בז' שבו שיש השתלשות בוגר וכן בכל עולם עד רום המועלות ש' מ"ה הוא בח"י המקייף בו' ולהיוותו בח"י מקיף גדול אורו ורכ מאידך בכח"י א"ס והא"ס הוא הכל יכול כי אין לכחו סוף ותכלית לבורר הבירורים והטוב מן הרע וא"כ יכול לשנות ג"כ מרגל הראש וכיוצא כי קמי' כחשכה כארה וגס חזק לא ייחסין כי היפכו לאורה שהרע נעשה טוב וז"ס מי שאמר לשמו וידליק יאמר לחומץ וידליק (תענית ביה א') וב"כ ההפבי הזר או גם מים בו' (תלמוד קיד' ח) וכמשל התינוק הנ"ל בעודו טפה נבטן האם שננתן בה ה' כת שיתלק מזו הטפה לרמ"ה איברים וטש"ה גיזדים בצד קומה ראש ורגל הנה כמו שננתן בה כת מאתו לחלק בנ"ל בר' יכול להperf בבוחן מרגל בראש ובעד"ז נתן כת הצומה בארץ ותפ' צירופי אותיות ממאמיר החדש הארץ בו' שהם נצבים ועומדים בה תמיד (כמ"ש בבלק"א ח' ב' בשם הבש"ט זיל) לחלק מן הגרעין שנורע בה לפרייפה ובמו שננתן כת לחלק בר' יכול להperf ושמגרעין רע יצמחו פירות טובים ומעולים כיוזע וזה מי שאמר והמשיך הצירופים בשמו שעיה' טבעו להדליק הרי והוא יכול לומר בלומר להמשיך הצירופים בחומר חדש שידליק וכ"ז הוא לפי שעווה"ז הוא קודם הבירור ושוררה בו המברר הסוכ"ע הכל יכול בוגר משל משא"כ בעזה"ב שכבר הוברר ה' כמשל התינוק לאחר שנגדל וכן התפתח לאחר שנגדל שלא נשאר בו רק כת מצומצם להוותו אבל אותו הכת שיחילקו לצירור קומה הכר נסתלק וא"כ שוב אינו יכול להיות מתחperf מרגל לראש כי זה שאמרנו שעזה"ב הוא מבח"י ממ"ע שכבר נברר ונק' עולם ברור כי הוא מה שכבר נתכו ע"י שם מיה ולהיוותו כבר נתכו לנכון יש בו